

ПРИ КРИСТАЛИНИЯ ИЗВОРЪ.

Трима души се срѣщнали при единъ студень и бистъръ като кристалъ планински изворъ. Надъ него имало издълбанъ въ скалата надписъ, които гласѣхъ: „Бждете всички като менъ!“

Пжтниците прочели надписа и завързали разговоръ, — по какво хората да бждатъ като извора.

— Този изворъ, казалъ единиятъ пжтникъ, тече презъ планини, долини и равнини. Той приема много поточета, рѣкички и рѣки и става голѣма, пълноводна рѣка. Надписътъ иска да ни каже — и ние да бждемъ трудолюбиви, неспирно да работимъ и събираме, както неспирно тече и събира нови води изворътъ.

— Не! казалъ вториятъ пжтникъ. Азъ намирамъ че на друго ни учи надписътъ. Изворътъ пои и освежава всички, които се доближаватъ до него. И ние хората трѣбва сжщо така да помагаме на всички, които се нуждаятъ отъ насъ.

Третиятъ пжтникъ мълчалъ и слушалъ. Като свършили другитѣ, той казалъ:

— Ние пиемъ и се освежаваме отъ водитѣ на единъ изворъ само, ако той е чистъ, както тоя. И надписътъ ни говори, — да бждемъ всѣкога чисти, както кристалнитѣ води на тоя изворъ.

Отъ нѣмски: Хр. Спасовски.